

אם היתה יולדת נקבות ויולדת זכרים. ע"ז נשא כפ"ד א, שם קצ"ה רע"ב.

זרע ששקול כשני אנשים ומאן אינן משה ואהרן. ע"ז בראשית כ"א ב מה משה ואהרן בתרין סטרין דלעילא אף הוא לתתא כגוונא דאינן תרין סטרין ומאן אינן נצח ותד כר, תרומה קמ"ח סע"א כלהו לא זכו לנבואה ולכהונה עלאי כאהרן דהא אהרן זכה בנבואה עלאה על כל שאר כהני זכה בכהונה על כלהו, משה זכה בנבואה ושימש בכהונה עלאה, שמואל זכה בתרומהו, משה הו קרי וקבי"ה אחיב ליה מיד אף שמואל כתיב ביה, הלא קציר חטים היום אקרא אל ה' ויתן קולות כר, אבל לא סליק לדרגא עלאה כמשה, מה אהרן הוה משמש בכהונה גבי קבי"ה אף שמואל הוה משמש קמי קבי"ה, אבל לא סליק בשמואל עלאה כאהרן, ומלה הכי הוא, תלתא אינן דהוו נביאי מהימני ושמשו בכהונה חד משה וחד אהרן וחד שמואל כר ובניצוצי זהר אות ר' הבאתי שהגיד יעב"ץ תמה הן שמואל לוי היה וחזי שביקש גם כהונה דבר שנכשל בו וקנו, ומשי"כ בשמואל א ו ויקח טלה חלב ויעלה עולה הן זה בכמת יחיד, ואי משום שהיה המקריב הראשון בנוב אחר שחרבה שילה וא"כ יש להוסיף יהושע שהיה המקריב הראשון בגלגל, וע' ניצוצי אורות להחיד"א שם, אמנם בירושלמי מגילה פ"א ה"ב שלש עבירות התרו בשוי של שמואל הוא ועורו ומחוסר זמן וקרי הוה, וע' שרית הרדב"ז ח"ג ס"י תרל"ט שהוראת שעה היתה, וכן מבואר בפ"י ר"א אבן עזרא לבמדבר י"ח ז פס' והור הקרב יומת, ועולת שמואל שהוא לוי איננה טענה כי היא יתה הוראת שעה, וע' מדרש שו"ת פס' דרכיך ה' הודיעני שמואל שקול כמשה כר זה שימש בכהונה וזה שימש בכהונה כר, ובתוספת לזהר שמות רע"ח סע"ב כתיב והנער שמואל משרת וכתוב ושמואל בקוראי שמו ותנינן דשקול היה כנגד משה ואהרן אי שקול איהו אמאי כתיב נער כר, וע"ז וקרא י"ט ב להשיבו עם נדיבים נבאה על שמואל דאיהו זמין לאתקשא עם משה ואהרן ובוהר חדש ס"פ תרומה מ"ג ג, וע' מדבר קדמות מע' ש' אות ו. חזונו שמואל דהוו מתדרי בתר כהן למשחם שחיטה בזר כשירק' לחו למה לכי לאהדורי בתר כהן למשחם שחיטה בזר כשירק' ע' זהר נשא כפ"ד א כתיב ושחט את בן הבקר ושחט אחרא ולא כהנא וכהנא אסיר ליה בדינא בגין דלא יפגום ההוא אתר דאחיד ביה ובניצוצי אות ו' מתרגום יוב"ע ר"פ מצורע ופסק כהנא לסבא ויכוס ית צפרא כר, והנה בגמ' הכא משמע רק שאינו צריך לאהדורי בתר כהן אבל שפיר מצי למשחם, וכן נקטו בוהר עקב רע"א ב אהרן כהנא קום משינתך למדבת תורין כר, ובירושל' שקלים פ"ד ה"ב הלומדים את הכהנים הלכות שחיטה היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה, בויק"ר פכ"ב ז שהיו מכינין קרבנותיהן והכהן שחט, בשש"ש רבה פ"ג איש חרבו על ירכו כר כולם אחויו חרב אלו ת"ת שמלמדים לכהנים שחיטה כר, ויעון בפ"י ר"מ רקניט פ' תצוה ש"י ק"ל קצת שהרי ביומא מצינו שהי' הכהנים מפייסין מי שחט ומי זרק, ואולי יש לחלק בין קרבן צבור לקרבן יחיד, ע' הגהות חשפ שלמה מנחות י"ט א ד"ה אף שחיטה בבעלים, מיירי בקרבן יחיד שמצותו בבעלים דווקא ובעל הוהר שהוא רשבי' לשיטתו דהוקש לסמיכה, ומ"ש בתוס' קדושין ע"ז ב שנהנו כהנים סלטול בעצמן ולא הניחו לזר לשחוט היינו בקרבנות צבור [וע' מאירי ליומא כ"ה דאף דשחיטה כשרה בור בחמיד צריך לכתחילה כהן דוקא וכ"כ הגיעב"ץ בהגהותיו לרא"ש סוף חולין], ובשם אחין הגר"ב הביא שלכן אמרו דכהן אסור למשחם משום כגדי כהונה דכין ששחיטה כשירה בזר הר"ל כלאים שלא במקום עבירה, אבל בלי כגדי כהונה מותר, אך אז אין כוונתו עליו, וראה מה שהשיב ע"ז בחופפות ראם שעל היראים בס"ס ת"ס (רס"ח א), ובקונטרס אחרון לשר"ת צ"ח הקדוש הביא הגר"מ חר"ל מתר"כ

פ' מצורע יד ה וצוה הכהן ושחט את הצפור שאמר ציווי בכהן ושחיטה בכל אדם דברי ר' יהודה ב"ר יוסי, ורבי אומר אף שחיטה בכהן [ויעון בדח"ב כ"ט כג"ד ויגישו את שעירי החטאת לפני המזלז והקהל ויסמכו ידיהם עליהם וישחטום הכהנים וגו' ומשי"כ בס' מגד שמ"ס מהגר"ש"ש מסינגאליע (ליורנו תרט) ס"י לו ובספרי מרגליות ה"ם כרך סנהדרין י"ב א אות כז], וע' רבינו בת"י פ' נשא וברמזי תרי"ג מצות שבעשרת הדברות שעם הפי' שה"ש המיוחס להרמב"ן (ברטפולד תרע"ג, כ' ע"ג), וראה משי"כ בס' תולדות אדם בשם הגר"ז מוילנא, בבבלי יוסף יר"ד ס"י י"ג סק"ב, דעת תורה מהגר"ש"מ מברון בפתיחה להל' שחיטה סק"ב, שרית חסד לאברהם קמא יר"ד ס"י א, דבר משה תנינא ס"י פ"ה בס' ראש המזבח עמ"ס זבחים ל"ב ב, שרית להם שלמה אר"ח ס"י יד, ובס' ברכת אהרן מאמר רע"ח, ובס' זכרון בספר (וויילנא תרס"ז) ח"ב (י"ב ב) כתב דר"ס בוהר מ"ש הפס' ושחט את בן הבקר, וצ"ל ושחט אותה לפני דפרשת חוקת כמ"ש ביומא מ"ב א שיהא זר שוחט ואלעזר רואה, אשר להכשיר זר לשחיטה לא אצטרך דכבר ילפו שור כשר לשחיטת קדשים אלא להדגיש שאלעזר לא יסחוט וכדברי הוהר חוקת ק"פ ע"ב ונתתם אותה אל אלעזר כר אע"ג דאתייהוב לסנן הוא לא שחט ולא שריף בגין דלא יסתבת דינא בסטרוי וכ"ש אהרן דאיהו בדרגא שלים יתיר כר [וע"ס כ' להלן יומא מ"ב ב], ולכן לא הוזכר בוהר ר"ס וקרא פס' ושחט את בן הבקר הך ושחט אחרא כר רק בפ' נשא שחט במקומו משום שלא מוסב על כל הקרבנות כ"א להך דפ' חוקת, והמלים את בן הבקר הן הוספת המעתיק וצ"ל ושחט אותה לפני עיני שם.

וכל המורה הלכה בפני רבו כר, ע' תקריז תכ"א (מ"ד א).

כל היושב בתענית בשבת כר, בתוס' מפירוש רבינו חננאל דהיינו תענית חלום וכן איתא במדרש תהלים כר, חנה אין זה לפנינו במדרש שוחר טוב שעל תהלים, אולם מבואר כן בוהר אמור ק"ה ב כר מתערי עליה בחילמא בלילא דשבתא, ויהי בדרשם שם הפס' תהלים שמוחו בה' וגילו צדיקים (ראה לעיל שם ע"א), וע' זהר תרומה קס"ה רע"ב מאן דיתבי בתעניתא בשבת מנו צערא כר ניצוצי אות א, ובויק"ר ר"ז רע"ב, אמר פ"ט רע"ב, וע' טרז א"ח ס"י רפ"ח סק"ג, וראה שרית יד אליהו ס"י ל"ב שהביא דחלום בליל שבת שיש לו נשמה יתירא מתאמת יתיר מחלום שבחול וראה יומא פ"ג ב חלמא דבי שמי לית בהו ממשא כר.

ליתבי תענית לתעניתא, ע"ז ויקהל ר"ז ב איצטריך תעניתא אחרינא ביומא קדמא דחול ובניצוצי שם שמ"ד ביום א יתענה התענית לתעניתו כדנקט רש"י הכא יתענה, למחר וע' ב"י לזר אר"ח ס"י רפ"ח וס"י תקס"ח ובס' מור וקציעה להגיעב"ץ שם, וראה במג"א ס"ס ק"ל דגם אמירת התפלה רבש"ע כר בנשיאת כפים להטבת חלום הוא דוקא בו ביום שראה החלום הרי שצריכים לקדם ההטבה בו ביום (ומטבעת היה"ר שביורש"למי פ"ה הא כל חלומות שחלמתי בין בלילה הוה בין בשאר הלילות, היינו כיון שמבקש על שחלם הלילה כולל גם הקדמים), ויעון באד"ן האוינו רפ"ח סע"ב אר"ש אסחידנא עלי כר מן יומאי לא בטילנא אלק תלת סעודתי ובגיהותי לא אצטריכנא לתעניתא בשבתא, ויעון במגיד משרים למרן הב"י בפ' צו אור ליום ג' של פסח שנאמר לו לא איצטריכת לאתענאא בשבתא משום חלמא בגין דאת מקיים תלת סעודתא וכר וע' בעיון יעקב הכא. שנאמר ותתפלל על ה' כר, ע"ז אחרי ע"ס ב על דייקא בגין דבנין במזל קדישא תליא כר וראה להלן מוע"ק כ"ח א, ובס' נפש החיים מהגר"ח מוואלוין שער ב פ"ב שר"ל הגם שהיא